

Caracterizarea personajului Ancuta din opera Hanu-Ancutei scrisa de Mihail Sadoveanu-a cincea parte

Evenimentele relatate, desi acum transferate "povestii", ni-l prezinta pe mos Leunte, martor si narator, infricosat: "Am ramas inlemniti si am simtit pe mine cameasa de ghiata". Finalul intamplarii, imbracat in haina fabulosului, nu socheaza. Solomonarii - tata si fiu - au doar puteri magice.

Arta ghicitului in zodii si-o exercita din plin cu prilejul intrarii in scena a "negustorului lipscan", Damian Cristisor. Pe acesta il "caracterizeaza" intr-o sinteza uimitoare, marturie a darului de a cunoaste firea omeneasca aflata sub semnul unei anumite zodii: "Omul care vorbeste si rade in cea dintai clipa cand te-a vazut, nu are intru sine nici viclenie, nici ascunzis, si mai ales, daca Dumnezeu l-a lasat sa se nasca in zodia Leului si sub stapanirea planetei Soarelui, apoi nu va gasi impotrivire nici ca sa dobandeasca avere, nici sa se bucure de cinste la cei mari. Lucrurile lui sunt vrednice si spornice; si macar ca va umbla semet si va scartai din picioare, se va arata pururea blajin si cu prietinie..."

Prietenui "batran si intelept" (cum il numeste comisul Ionita) isi exprima raspicat apropierea de cele tainice, ca marca a personalitatii sale: "...numai Domnul Dumnezeu si cartea pe care o am in tasca ma lumineaza intru toate cate le spun. (...) Caci pentru Dumnezeu si pentru cartea aceasta inteleapta nimic nu poate fi ascuns... Eu, ca om, puteam gresi. Cartea mea nu greseste".

Alaturi de darul de solomonar, mos Leunte isi exercita cu indemanare prerogativele de tip ceremonial, invitand implicit convivii sa se supuna ritualului statornicit: "Noi, aici, de cand tin eu minte, inca de pe vremea Ancutei celei de demult, am luat obicei sa intemeiem sfaturi si sa ne indeletnicim cu vin din Tara-de-jos. Gustand bautura buna, ascultam intamplari care au fost". Astfel portretul fizic al zodierului se armonizeaza cu misiunea ce si-a asumat-o prin intentia auctoriala.